Р Е Ш Е Н И Е
№ 45399

гр. София, 18.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 17 състав,** в публично заседание на 26.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **11570** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба с вх. № 31260/02.09.2026 г. на А. В. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] подадена чрез адв. Д. А., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM-1293623/29.08.2026 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР). С нея на основание чл. 171, т. 1, б. з), бб) ЗДвП е приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от три месеца“.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна поради неизяснена фактическа обстановка, недостатъчни мотиви, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с неговата цел. Твърди, че на 29.08.2026 г. със съпругата си пътували до С. баня за скок с парашут. При връщането до паркирания мотоциклет установили, че регистрационната табела е паднала, а пластмасовият държач е повреден, с разширени отвори. За да се приберат до С., закрепил временно табелата с подръчни средства на няколко сантиметра под фабричното място. Поддържа, че органът не е изяснил състоянието на държача, възможността за възстановяване на закрепването, точното положение, стабилността и четимостта на табелата. Оспорва достатъчността на констатацията, че тя е „под седалката“, и изисква доказване на компетентността на издателя. Сочи, че доказателствената сила на АУАН е оборима и не освобождава ответника от задължението да установи основанията за мярката.

В съдебното заседание и писмените бележки, чрез адв. А., поддържа, че снимките и

свидетелските показания установяват аварийно падане на табелата и временното закрепване непосредствено под фабричното място, без укриване, прегъване или нечетливост. Счита, че не е доказано затрудняване на идентификацията и че мярката е приложена формално, без индивидуална преценка.

Прави искане заповедта да бъде отменена и да му се присъдят разноски по представен списък.

Ответникът – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, чрез юрк. В. П., оспорва жалбата. Поддържа, че заповедта е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, съдържа необходимите реквизити и достатъчно конкретни фактически и правни основания, осигуряващи правото на защита. В писмените бележки излага съображения за допустимост на мотивиране чрез препращане към други документи от преписката. Счита за доказано управлението на мотоциклет с регистрационна табела, поставена под седалката, и за правилна правната квалификация. Поддържа, че мярката преустановява противоправното поведение и има предупредително въздействие.

Прави искане жалбата да бъде отхвърлена, претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР и възразява за прекомерност на адвокатското възнаграждение поради липса на фактическа и правна сложност.

Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав, при извършената проверка по чл. 168, ал. 1 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 29.08.2026 г. около 18:25 ч. Ц. е управлявал собствен мотоциклет „X. ЦБ 1000 P“, рег. [рег.номер на МПС] по [улица], в посока от [населено място] към [населено място]. При проверка срещу № 20 контролните органи са отразили, че регистрационната табела не е поставена на определеното от производителя място, а под седалката, което намалява видимостта. Съставен е АУАН серия GA № 3355467/29.08.2026 г. за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, в присъствието на двама свидетели очевидци.

В докладна записка от 29.08.2026 г. на служител от отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР е отразено възприемането на мотоциклет с неправилно поставена регистрационна табела, спирането му за проверка и повикването на екип на „Пътна полиция“. Посочено е и заснемане на проверката с DSPS 30.

На 29.08.2026 г. младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР е издал оспорената Заповед № GPAM-1293623. В нея е възпроизведено описанието на управлението с регистрационна табела, поставена под седалката, и е посочен АУАН серия GA № 3355467. На основание чл. 171, т. 1, б. з), подб. бб) ЗДвП е разпоредено временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от три месеца. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 29.08.2026 г. Жалбата е подадена на 02.09.2026 г.

С докладна записка от 05.10.2026 г. издателят на заповедта е представил снимка от проверката. В документа е описано разположение на табелата под опашката на мотоциклета, с променен ъгъл спрямо пътната настилка, и е направено разграничение спрямо приложеното от жалбоподателя изображение на фабричен държач.

В съдебното заседание на 26.10.2026 г. свидетелката М. М. Ц. заявява, че на 29.08.2026 г. посетили С. баня за скок с парашут. При връщането до паркирания мотоциклет видели табелата оставена върху седалката и счупен държач. Поискали отвертка от намиращи се на мястото лица и поставили табелата на два-три пръста под фабричното място, за да се приберат. Според свидетелката регистрационният номер се виждал. Посочва, че се опитали да отстранят проблема на място и че денят бил събота.

При така установената фактическа обстановка настоящият състав намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена е от адресата на оспорения административен акт, имащ право и интерес от оспорването, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, срещу подлежащ на съдебен контрол акт.
Разгледана по същество, жалбата е основателна.
Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи СДВР е определена като служба за контрол по ЗДвП в рамките на обслужваната територия. Със Заповед № 513з-12086/14.10.2025 г. на директора на СДВР са оправомощени полицейските органи от отдел „Пътна полиция“ да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1 ЗДвП. От Заповед № 513з-9599/13.09.2024 г. се установява, че К. Б. Т. е преназначен на длъжност младши автоконтрольор I степен в 03 група „Ескорт и пилотиране“ на 02 сектор „Пътен контрол и осигуряване на мероприятия“ към този отдел. Издателят попада в обхвата на оправомощаването, а проверката е извършена на обслужваната територия. Възражението за недоказана компетентност е неоснователно. Представените заповеди установяват съществуването към 29.08.2026 г. правомощие, съобразно изискването за доказване, посочено в Решение № 2677/01.03.2018 г. по адм. дело № 13504/2017 г. на ВАС, VII отделение и др.
Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК. Основателен е доводът на ответника за допустимост на мотивиране чрез препращане – в този смисъл Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС и Решение № 15231/10.12.2018 г. по адм. дело № 3579/2018 г. на ВАС, I отделение. Не е налице порок по чл. 146, т. 2 АПК.
По материалната законосъобразност съдът съобрази, че чл. 140, ал. 1 ЗДвП допуска по пътищата, отворени за обществено ползване, регистрирани МПС с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Съгласно чл. 10, ал. 4, 5 и 7 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. табелите се монтират на местата, определени от производителя, при осигурена видимост и осветеност, като на мотоциклетите се поставя една табела отзад. Управлението с табели, които не са поставени на определените места, е хипотезата на чл. 175, ал. 1, т. 1 ЗДвП, за която е предвидено и лишаване от право да се управлява МПС. За нарушенията по чл. 175, ал. 1 разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. з), подб. бб) ЗДвП предвижда временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от три месеца. Посочването на чл. 140, ал. 1 като нарушена норма и на чл. 175, ал. 1 като санкционна разпоредба не създава противоречие в правното основание на заповедта.
Не се спори, че жалбоподателят е управлявал мотоциклета на посочените дата и място. Справката от АИС „КАТ – Регистрация“ установява редовната регистрация и собствеността. АУАН, докладните записки и снимката от проверката установяват наличието на регистрационната табела и закрепването под задната част на мотоциклета. В случая не се касае за липсваща табела или за управление на нерегистрирано МПС. Доказателствената сила по чл. 189, ал. 2 ЗДвП е оборима и се отнася до удостоверените факти, а не до правния извод за необходимост от административна принуда. Подписването на АУАН без възражения не е отказ от оспорване и не препятства доказването на обстоятелства, които не са отразени в него.
Съдът кредитира показанията на свидетелката М. М. Ц. като конкретни, последователни и основани на непосредствени възприятия за намирането на табелата върху седалката, счупения държач, поисканата отвертка и закрепването на два-три пръста под фабричното място. Посочената в жалбата съпружеска връзка е съобразена по чл. 172 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК. Свидетелката не отрича различното място на закрепване и не представя само благоприятни за оспорващия факти. Разказът обяснява отразеното при проверката състояние и не е опроверган. Относими са наблюденията за повредения държач и опита за отстраняване на проблема.

Показанията, че номерът се е виждал, не се опровергават от снимката към докладната записка от 05.10.2026 г. Тя е направена отблизо, отстрани и отгоре спрямо табелата. Показва различно от фабричното разположение и наклон, но не възпроизвежда възприемането на номера от обичайно положение зад мотоциклета. Н. на всички знаци от този ракурс не доказва пълна невидимост. В заповедта също е посочена намалена видимост. Не са представени снимки отзад. Съдът не приема видимостта за равностойна на фабричната, но не приравнява установеното положение на изцяло укрит или нечетим номер. Доказателствата се оценяват в съвкупност. В този смисъл Решение № 358/12.01.2024 г. по адм. дело № 5666/2023 г. на ВАС, VII отделение.
Приложената от жалбоподателя снимка на собствения мотоциклет показва разчитаем отзад номер, но няма установена дата и не доказва самостоятелно състоянието при проверката. Изображението от интернет обява е на друг мотоциклет и има ограничено значение за сравнението с фабричния държач. Тези изображения не са основание да се отрече различното място на закрепване, нито да се приеме доказано възстановяване на държача преди издаването на заповедта.
От съвкупната оценка на доказателствата съдът приема, че временното закрепване е предприето след установена същия ден повреда на държача, извън местоживеенето на жалбоподателя, в почивен ден, за прибиране до С.. Табелата е била поставена на мотоциклета с наличните средства след опит проблемът да бъде отстранен на място. Няма доказателства за предварително планирано или трайно преустройство с цел затрудняване на идентификацията.
Самата видимост на номера не изключва изискването табелата да е поставена на определеното място. Липсата на намерение за укриване също не е самостоятелно основание за отмяна. Решаващо е, че органът е разгледал разположението изолирано от установената повреда и предприетите действия и е приложил ограничението, без да прецени дали в тази конкретна ситуация то е необходимо за целите по чл. 171 ЗДвП.
От значение е и чл. 101, ал. 2 ЗДвП, допускащ при невъзможност повредата да бъде отстранена на място придвижване на собствен ход до място за отстраняването след вземане на необходимите мерки за безопасност, извън опасните неизправности по ал. 3. Тази уредба не разрешава произволно поставяне на табелата, но изисква причината за временното закрепване и предприетите възстановителни действия да бъдат съобразени при преценката за необходимост и съразмерност на принудата. В този смисъл Решение № 2609/22.06.2026 г. по адм. дело № 481/2026 г. на Административен съд – Велико Търново, VII състав.
Основателно е оплакването за нарушение на чл. 35 и чл. 36 АПК. От преписката не се установява органът да е изследвал състоянието на държача, причината за временното закрепване, предприетия опит за ремонт и действителната възможност за възприемане на номера отзад. Необходима е била проверка на конкретните обстоятелства, при които е продължено пътуването. Нарушението е съществено, защото неизследваните факти имат пряко значение за необходимостта от мярката и биха могли да доведат до различно произнасяне. Допълнителната докладна записка описва положението на табелата, но не съдържа проверка и оценка на установената със свидетелските показания повреда и не отстранява този пропуск.
Заповедта не съответства и на целта на закона. Мярката по чл. 171, т. 1, б. з), подб. бб) ЗДвП е превантивна и преустановителна. Тя не е предварително изтърпяване на наказанието лишаване от право да се управлява МПС. Обвързаната компетентност не освобождава органа от принципа на съразмерност по чл. 6 АПК и не изключва съдебната проверка по чл. 146, т. 5 АПК. Законният интерес от надеждна идентификация на превозните средства следва да бъде съпоставен с действително установеното състояние и личното поведение на водача. Относно необходимостта от конкретна преценка съобразно характера и целта на принудата – в този смисъл Определение №

8560/06.08.2026 г. по адм. дело № 7576/2026 г. на ВАС, VII отделение, и Определение № 9614/06.10.2026 г. по адм. дело № 9276/2026 г. на ВАС, I отделение, постановени по искания за спиране на предварителното изпълнение.

В случая се установява еднократно временно закрепване след повреда, при налична табела, опит за отстраняване на проблема и запазена възможност за възприемане на номера, макар при различно разположение. Не са установени данни за друга опасна техническа неизправност, за премахване на знаците или за използване на чужд регистрационен номер. П. състояние е свързано с държача на конкретния мотоциклет. Необходимостта водачът да бъде лишен от възможност да управлява всяко МПС до решаване на въпроса за отговорността не следва автоматично от тази повреда и не е обоснована с останалите обстоятелства по проверката. Предприетото от самия водач закрепване, вместо продължаване без табела, е относимо към преценката дали е необходимо да бъде преустановявано или предотвратявано поведение на укриване на идентификацията. При тази съвкупност от факти общото ограничение надхвърля необходимото за конкретната превантивна цел, в противоречие с чл. 6, ал. 2 и 5 АПК. Законовият максимален срок и условието за прекратяване при решаване на въпроса за отговорността сами по себе си не установяват съразмерност във всеки отделен случай.

Посоченото от ответника предупредително и превъзпитателно въздействие върху всички граждани е цел на наказанието и не замества необходимостта от конкретната ПАМ.

По изложените съображения оспорената заповед следва да бъде отменена на основание чл. 146, т. 3 и 5 АПК.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски по делото в размер на 805,11 евро – 5,11 евро внесена държавна такса и 800 евро адвокатско възнаграждение, чието плащане в брой е удостоверено с разписка от 21.09.2026 г. Възражението за прекомерност е неоснователно. При съобразяване на чл. 78, ал. 5 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК, и критериите по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата съдът отчита изготвената жалба, представените доказателства и писмени бележки, участието в съдебното заседание и разпита на свидетелката. Защитата е изисквала съпоставяне на писмени, гласни и снимкови доказателства и обосноваване на приложението на сравнително новата мярка при повреда на държача. Засегнат е и интересът от упражняване на част от трудовите функции на оспорващия. При този обем и предмет на защитата платеното възнаграждение не е прекомерно. Преценката е конкретна, без обвързване със задължителен минимален размер, съобразно Решение от 25.01.2024 г. по дело C-438/22 на СЕС.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM-1293623/29.08.2026 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при Столичната дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи, с адрес: [населено място], [улица], да заплати на А. В. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] разноски по делото в размер на 805,11 евро (осемстотин и пет евро и единадесет евроцента).

Препис от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 АПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл. 172, ал. 5, изр. второ ЗДвП.

СЪДИЯ: